

[Nymann]

ter og kommuner at halvere forbruget og udgifterne til gade- og stibelysning – især i områder med begrænset trafik?»

Skriftlig begrundelse

Hvis regeringen vil tages alvorligt i sine energibesparelsesopfordringer til befolkningen, bør den selv gå foran med nogle åbenbare eksempler.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

I anledning af det af hr. Nymann stillede spørgsmål skal jeg gerne oplyse, at ministeriet for offentlige arbejder allerede efter energikrisen i 1973 var opmærksomt på mulighederne for at spare ressourcer ved nedsættelse af vejbelystningen. Selv om kun ca. 1,5 pct. af elforbruget anvendes til vejbelystning, fandt man det rimeligt at undersøge mulighederne for at opnå besparelser på dette punkt.

Efter nogle forsøg med delvis slukning af vejbelystningen blev man dog klar over, at hensynet til færdselssikkerheden krævede nøjere undersøgelser. Derfor indledte man i 1975 et arbejde med udformning af regler for vejbelystning, udformet under hensyntagen til ressourceforbruget, trafikikkerheden og hensynet til omgivelserne.

Efter at arbejdet var afsluttet, udsendte ministeriet i september 1979 et nyt vejbelystningscirkulære. Cirkulæret fastlægger et rimeligt belystningsniveau, afpasset efter forskellige vejtyper, og giver mulighed for reduceret belystning. Reglerne blev ledsaget af en cirkulæreskrivelse om mulighederne for energibesparelser på vejbelystningsområdet, hvori man nærmere præciserer de besparelsesmuligheder, der ligger i det nye vejbelystningscirkulære.

Vejdirektoratet er som vejbestyrelse for bl. a. motorvejene i gang med ombygning af anlæg, der ligger over det nu fastlagte belystningsniveau, og jeg er bekendt med, at en række vejbestyrelser ligeledes vil arbejde med at realisere de besparelsesmuligheder, der ligger i cirkulæret.

På baggrund af de oplysninger, jeg her har givet, mener jeg ikke, der er grundlag for at foretage yderligere i spørgsmålet om vejbelystning.

Nymann (FP):

Årsagen til mit spørgsmål er, at jeg kommer ude fra en omegnskommune, hvor vi ser store, ubebyggede arealer ligge badet i lys. Når jeg kører hjem herfra om aftenen, kommer jeg ud til den store udfletning herude ved Vallensbæk, som man kalder karrusellen, og dér er der ikke tale om oplysning, men om et lyshav. Ministerens regler og cirkulærer er sikkert fuldstændig i orden, men hvis de fungerer, som de skal, fungerer de meget dårligt, i alle tilfælde i det område, jeg kommer fra.

Derfor beder jeg ministeren endnu en gang ikke læse cirkulærene og bestemmelserne, for dem kender vi alle sammen, men sørg for, at der bliver slukket nogle lygter rundt omkring i landet, for den sparekampagne, der føres over for befolkningen, bider ligesom ikke rigtig, når man ser al den oplysning, der sker rundt omkring. Altså det, det offentlige har mulighed for at regulere på, står helt uberørt, hvorimod man siger til de enkelte: pas på dit og pas på dat! Derfor er der et misforhold i det hele, og jeg beder ministeren om endnu en gang at tage fat på sagen.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Først finder jeg anledning til at takke hr. Nymann for den store interesse, hr. Nymann viser det problem, der har dannet grundlag for det stillede spørgsmål.

Jeg er imidlertid ikke i tvivl om, at hr. Nymann er enig med mig i, at jeg må henholde mig til de cirkulærer, der nu engang er gældende. Lad os nu se, hvad disse cirkulærer kan føre med sig af forbedringer i den kommende tid. Jeg har troen på, at disse cirkulærer i høj grad har en gavnlig virkning. Dermed være ikke sagt, at der ikke senere, når vi er i besiddelse af flere erfaringer, kan være behov for at rette et og andet i disse cirkulærer; det er blot lovlig tidligt at udtale sig herom for nærværende.

Nymann (FP):

Jeg takker selvfølgelig ministeren for svaret. Der er ingen tvivl om, at cirkulærene er i orden, men når man tager ud over landet, slår det én, at der overhovedet ikke spares nogen steder. Derfor beder jeg ministeren om personligt at se efter og sørg for, at der sker